

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 501

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
132.	2	137.	7
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2019 pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a angaja și presta servicii.....		— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2019 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	
599.	2	604.	7
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2019 pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a angaja și presta servicii		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2019 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	
★			
133.	3-4	138.	8
— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv		— Lege pentru completarea art. 34 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	
600.	4	605.	8
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv		— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 34 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	
★			
135.	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2019 pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național		Decizia nr. 86 din 16 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal	
602.	5	9-11	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2019 pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național		Decizia nr. 120 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală ...	
136.	6	12-15	
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
603.	6	532.	15
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale		— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 379/2020 pentru aprobarea Metodologiei de ajustare a prețurilor în cadrul devizelor generale aferente proiectelor de infrastructură publică finanțate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020	
★			
Rectificări		16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2019
pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002
pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001
privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne
de a angaja și presta servicii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 17 din 21 august 2019 pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a angaja și presta servicii, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 22 august 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 13 mai 2021.
Nr. 132.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 17/2019
pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002
pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001
privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne
de a angaja și presta servicii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2019 pentru modificarea pct. 1 din anexa la Legea nr. 196/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 74/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a angaja și presta servicii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021,
Nr. 599.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999
privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 12 noiembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității.”

2. La articolul 9, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Desemnarea persoanei care să exercite controlul financiar preventiv propriu și încetarea calității de persoană desemnată se dispun de către conducătorul entității publice, cu acordul entității publice superioare, iar în cazul entităților publice în care se exercită funcția de ordonator principal de credite al bugetului de stat, al bugetului asigurărilor sociale de stat sau al bugetului oricărui fond special, cu acordul Ministerului Finanțelor. Persoanele desemnate cu exercitarea activității de control financiar preventiv propriu trebuie să aibă competențele profesionale solicitate de această activitate. Ele vor respecta un cod specific de norme profesionale, elaborat de Ministerul Finanțelor, care va cuprinde și condițiile și criteriile unitare pe care entitățile publice trebuie să le respecte în cazul desemnării sau încetării calității de persoană desemnată pentru personalul care desfășoară această activitate.”

3. La articolul 9, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (6¹) și (6²), cu următorul cuprins:

„(6¹) Exercițarea vizei de control financiar preventiv propriu de către persoane desemnate de conducătorii entităților publice fără acordul prevăzut la alin. (6) atrage răspunderea conducătorului entității publice pentru legalitatea, regularitatea și încadrarea în limitele creditelor bugetare și/sau de angajament, după caz, stabilite potrivit legii, pentru operațiunile asupra cărora s-a acordat viza.

(6²) Persoanele desemnate să exercite activitatea de control financiar preventiv propriu sunt independente în luarea deciziilor cu privire la exercitarea vizei. Acestora nu li se poate impune în niciun fel acordarea sau refuzul vizei de control financiar preventiv propriu. Pentru actele îndeplinite, cu respectarea prevederilor legale, în exercitarea atribuțiilor de control financiar preventiv și în limita acestora, nu se poate dispune încetarea calității de persoană desemnată pentru exercitarea controlului financiar preventiv.”

4. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv propriu răspund, potrivit legii, pentru legalitatea, regularitatea și încadrarea în limitele creditelor bugetare și/sau creditelor de angajament aprobate, după caz, în privința operațiunilor pentru care au acordat viza de control financiar preventiv propriu.”

5. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 11¹

Incompatibilități specifice și conflicte de interese

(1) Persoanele desemnate să exercite activitatea de control financiar preventiv propriu au obligația să respecte regimul juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese prevăzute pentru funcționarii publici, astfel cum sunt reglementate acestea prin Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele desemnate să exercite activitatea de control financiar preventiv propriu nu pot verifica proiectele de angajamente legale și ordonanțări de plată privind achiziții publice sau parteneriate public-private, dacă au făcut parte din comisia de evaluare a ofertelor pentru atribuirea contractului de achiziție publică, achiziție sectorială, concesiune de lucrări ori servicii sau de parteneriat public-privat.

(3) Persoanele desemnate să exercite activitatea de control financiar preventiv propriu au obligația de a informa de îndată, în scris, pe conducătorul entității publice, în cazul în care se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), urmând să se abțină de la orice activitate legată de controlul financiar preventiv propriu, până la desemnarea de către conducător a unei alte persoane care să îndeplinească atribuțiile respective sau remedierea, în alt mod, a situației apărute. În termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință, conducătorul este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a controlului financiar preventiv propriu și pentru ieșirea din situația de incompatibilitate și/sau de conflict de interese a persoanelor respective.

(4) Persoanele care exercită activitatea de control financiar preventiv propriu răspund disciplinar, administrativ, civil ori penal, potrivit legii, în raport de culpa lor, pentru nerespectarea prevederilor prezentului articol.”

6. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv delegat răspund, potrivit legii, pentru legalitatea, regularitatea și încadrarea în limitele creditelor de angajament și/sau creditelor bugetare aprobate, în privința operațiunilor pentru care au acordat viza.”

7. La capitolul III, după articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21¹

Aprobarea proiectelor de operațiuni

Ordonatorul de credite aprobă proiectele de operațiuni supuse prevederilor prezentei ordonanțe exclusiv pe baza certificărilor și/sau avizelor conducătorilor compartimentelor de specialitate, a vizei de control financiar preventiv propriu și a vizei de control financiar preventiv delegat, după caz. Proiectele de operațiuni refuzate la viza de control financiar preventiv propriu sau delegat, după caz, pot fi aprobate de către ordonatorul de credite în condițiile art. 21.”

8. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 22

Măsurile operative

(1) Ministerul Finanțelor efectuează inspecții:

a) când există indicii ale unor abateri de la legalitate sau regularitate în efectuarea de operațiuni;

b) când este sesizat sau există indicii în legătură cu nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1);

c) când este sesizat în legătură cu efectuarea de operațiuni pe propria răspundere a ordonatorului de credite fără viză de control financiar preventiv.

(2) Inspecțiile se efectuează de către persoane cu atribuții de inspecție economico-financiară din cadrul Ministerului Finanțelor, în baza unui ordin de serviciu emis de ministrul finanțelor sau de către persoane delegate în acest sens de către ministrul finanțelor.

(3) Ordinul de serviciu prevăzut la alin. (2) va preciza, în mod obligatoriu, persoanele desemnate să efectueze inspecția, obiectivele inspecției și durata inspecției.

(4) Instituțiile publice sunt obligate să asigure accesul persoanelor desemnate să efectueze inspecția la toate documentele, datele și informațiile relevante pentru scopul și obiectivele inspecției, la inspectarea bunurilor ce fac obiectul operațiunilor controlate, precum și în spațiile unde se găsesc asemenea bunuri.

(5) Stabilirea atribuțiilor generale în efectuarea inspecțiilor se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar atribuțiile de detaliu, fluxul informațional și metodologia de lucru, prin ordin al ministrului finanțelor.

(6) În urma inspecției efectuate, persoanele desemnate să efectueze inspecția întocmesc actele prevăzute de legislația incidentă activității de inspecție economico-financiară, adaptate la specificul entităților publice.

(7) Împotriva actului administrativ emis ca urmare a inspecției efectuate la instituțiile publice se poate formula plângere prealabilă, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN București, 13 mai 2021.
Nr. 133.PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/manAGERIAL și controlul financiar preventiv**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/manAGERIAL și controlul financiar preventiv și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS București, 13 mai 2021.
Nr. 600.

★

Plângerea prealabilă se depune la structura care a efectuat inspecția.

(8) Soluționarea plângerii prealabile formulate împotriva actului administrativ se face, prin decizie motivată, de către Ministerul Finanțelor, prin structura de specialitate. Decizia de soluționare a plângerii prealabile este definitivă în sistemul căilor administrative de atac. Împotriva deciziei se poate formula acțiune în instanță, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Atribuțiile structurii de specialitate în soluționarea plângerii prealabile formulate împotriva actelor administrative emise de organele de inspecție economico-financiară ca urmare a inspecțiilor efectuate la instituții publice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

9. La articolul 27, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) desemnarea persoanei care să exercite controlul financiar preventiv propriu și încetarea calității de persoană desemnată cu nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (6).”

Art. II. — Persoanele desemnate să exercite activitatea de control financiar preventiv propriu, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, intrate în stare de incompatibilitate și/sau conflict de interese ca urmare a intrării în vigoare a prezentei legi, sunt obligate să informeze în scris, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, pe conducătorul entității publice, care este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a controlului financiar preventiv propriu, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință.**Art. III.** — Contestațiile în curs de soluționare împotriva proceselor-verbale de inspecție se soluționează conform prevederilor legale în vigoare la data efectuării inspecției.**Art. IV.** — Ministerul Finanțelor elaborează hotărârile prevăzute la art. 22 alin. (5) și (9) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, pe care le supune spre adoptare Guvernului în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2019
pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015
privind stabilirea unor măsuri necesare pentru
asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră
la televiziunea digitală terestră și implementarea
serviciilor multimedia la nivel național

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 24 iulie 2019 pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național, adoptată în temeiul art. 1 pct. XII din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 30 iulie 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LUDOVIC ORBAN

București, 13 mai 2021.
Nr. 135.

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 5/2019
pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015
privind stabilirea unor măsuri necesare pentru
asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră
la televiziunea digitală terestră și implementarea
serviciilor multimedia la nivel național

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2019 pentru prorogarea unui termen prevăzut în art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2015 privind stabilirea unor măsuri necesare pentru asigurarea tranziției de la televiziunea analogică terestră la televiziunea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia la nivel național și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021.
Nr. 602.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2019
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 27 din 27 august 2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, adoptată în temeiul art. 1 pct. V.1 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 30 august 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 13 mai 2021.

Nr. 136.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 27/2019 pentru modificarea
și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 13/2013 privind serviciile poștale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021.

Nr. 603.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2019
pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții
în domeniul culturii, precum și pentru modificarea
și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 20 din 21 august 2019 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.2 din Legea nr. 128/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 23 august 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 13 mai 2021.

Nr. 137.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 20/2019 pentru modificarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2018
privind aprobarea Programului de investiții
în domeniul culturii, precum și pentru modificarea
și completarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2019 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021.

Nr. 604.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru completarea art. 34 din Legea nr. 53/2003 —
Codul muncii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 34 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul în care angajatorul se află în procedură de insolvență, faliment sau lichidare conform prevederilor legale în vigoare, administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul judiciar este obligat să elibereze salariaților un document care să ateste activitatea desfășurată de aceștia, conform prevederilor alin. (5), să înceteze și să transmită în registrul general de evidență a salariaților încetarea contractelor individuale de muncă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 13 mai 2021.
Nr. 138.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea art. 34
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 34 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2021.
Nr. 605.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 86**

din 16 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Constantin Bobei în Dosarul nr. 6.324/189/2015 al Judecătoriei Bârlad și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 686D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Deciziile nr. 154 din 24 martie 2016, nr. 140 din 14 martie 2017 și Decizia nr. 340 din 11 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.324/189/2015, **Judecătoria Bârlad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Constantin Bobei cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor de ucidere din culpă și de părăsire a locului accidentului, infracțiuni prevăzute de dispozițiile art. 192 alin. (1) și (2) și ale art. 338 alin. (1) din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal încalcă principiul legalității, dreptul la apărare și legalitatea pedepsei, întrucât nu definesc sintagmele „accident de circulație”, „locul accidentului” și „fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei”, astfel că nu îndeplinesc cerința referitoare la previzibilitatea legii. În acest sens, arată că destinatarul textului de lege criticat este trimis la norme dintr-un alt act normativ care întregesc și explicitează conținutul constitutiv al infracțiunii de părăsire a locului accidentului, și anume la prevederile art. 75 și ale art. 77 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, care definesc accidentul de circulație și, respectiv, reglementează în sarcina

conducătorului unui vehicul obligația de a anunța imediat organele de poliție și de a nu părăsi locul faptei în cazul în care este implicat într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane. Consideră că această trimitere la alt act normativ ce întregeste și explicitează latura obiectivă a infracțiunii încalcă în mod flagrant principiul legalității incriminării. Invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la cerințele privind calitatea legii, și anume Deciziile nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 447 din 29 octombrie 2013. Totodată, invocă și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29.

6. **Judecătoria Bârlad** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal este neîntemeiată, enumerând aceleași argumente care au fost reținute și de Curtea Constituțională în motivarea Deciziei nr. 154 din 24 martie 2016.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinătorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal au mai

fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 340 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 29 august 2017, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal ca neîntemeiată.

13. Prin decizia mai sus citată, paragraful 14, Curtea a reținut că situația premisă a infracțiunii de părăsire a locului accidentului, prevăzută de dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal, constă în existența unui accident de circulație. Din motive de tehnică legislativă, pentru a nu încărca inutil textul incriminării, noțiunea de „accident de circulație” nu este explicată în norma de incriminare, având în vedere că este definită în prevederile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, care constituie reglementarea-cadru în materia circulației pe drumurile publice. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/1992, republicată, accidentul de circulație este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții: a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc; b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale; c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.

14. Tot prin Decizia nr. 340 din 11 mai 2017, precitată, paragraful 15, Curtea a mai reținut că elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal constă în acțiunea de părăsire a locului accidentului, care se poate realiza în două modalități, respectiv printr-un act de comisiune, ce presupune plecarea efectivă de la locul accidentului, și prin acte de omisiune — neîntoarcerea la locul accidentului a persoanei care l-a părăsit legal, în baza dispozițiilor art. 338 alin. (3) lit. b) sau c), ori neoprirea la locul accidentului. Urmarea imediată în cazul acestei infracțiuni o reprezintă crearea unei stări de pericol pentru relațiile sociale privitoare la siguranța circulației pe drumurile publice, relații ocrotite prin norma de incriminare, iar legătura de cauzalitate între acțiunea incriminată de lege și urmarea imediată nu mai trebuie dovedită, întrucât rezultă din materialitatea faptei (*ex re*).

15. De asemenea, Curtea a observat că, anterior noului Cod penal, fapta de părăsire a locului accidentului era incriminată de dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, iar alin. (3), (4) și (5) ale aceluiași articol stabileau trei cauze de nepedepsire. Art. 89 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, a fost abrogat prin art. 121 pct. 3 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. De menționat că, potrivit reglementării anterioare, era sancționată doar fapta persoanei implicate într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane ori dacă accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni. Așadar, vechea reglementare condiționa existența infracțiunii de gravitatea și urmările accidentului produs, pe când textul de lege criticat nu face nicio deosebire sub acest aspect.

16. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a constatat că dispozițiile alin. (1) al art. 338 din Codul penal se coroborează

însă cu cele ale alin. (3) lit. a) din același articol, care exclud din sfera de existență a infracțiunii fapta de părăsire a locului accidentului de circulație în situația în care acesta din urmă a produs „doar pagube materiale”, împrejurare ce constituie o cauză justificativă specială. Alte trei cauze justificative speciale sunt prevăzute de art. 338 alin. (3) lit. b), c) și d) din Codul penal și sunt identice cu cele prevăzute în alin. (3), (4) și (5) ale art. 89 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, referindu-se la următoarele împrejurări: conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuși persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară și la care a declarat datele personale de identitate și numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului; conducătorul autovehiculului cu regim de circulație prioritară anunță de îndată poliția, iar după terminarea misiunii se prezintă la sediul unității de poliție pe a cărei rază de competență s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare; victima părăsește locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție. Prin urmare, singura împrejurare cu caracter de noutate vizează situația prevăzută de art. 338 alin. (3) lit. a) din Codul penal — în care în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale — situație ce trebuia reglementată expres, în condițiile în care incriminarea stabilită de art. 338 alin. (1) din Codul penal nu distinge cu privire la gravitatea accidentului.

17. Față de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 340 din 11 mai 2017, anterior citată, paragrafele 19 și 22, Curtea a constatat că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12), întrucât nu au o formulare neclară, ambiguă și imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinesc cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii. În plus, destinatarii textului de lege criticat desfășoară o activitate cu risc permis, scop în care sunt supuși unor forme de școlarizare, așa încât este vorba de persoane avizate și diligente, care, pe durata deținerii permisului de conducere, au obligația de a rămâne la curent cu normele legale în materie. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni —, instituie și cerința potrivit căreia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a reținut că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții*

împotriva Belgiei, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor (*Cantoni*, paragraful 35, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragraful 109), motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă.

18. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de

dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93) că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil.

19. În același sens sunt și Decizia nr. 154 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, și Decizia nr. 140 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 13 iulie 2017.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește sintagmele „locul accidentului” și „fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei”, cu privire la care nu au fost formulate critici distincte.

21. Curtea mai observă că prevederile art. 24 din Constituție nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de incriminare, iar nu o reglementare de natură a avea incidență în materia garanțiilor dreptului la un proces echitabil, printre care se numără și dreptul la apărare, consacrat de textul constituțional invocat de autorul excepției.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Bobei în Dosarul nr. 6.324/189/2015 al Judecătorei Bârlad și constată că dispozițiile art. 338 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bârlad și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 120

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Szigyarto Szabolcs în Dosarul nr. 3.679/102/2011**/a5 al Tribunalului Mureș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.271D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Peter Hajnal a fost citată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în Ungaria, iar citația a fost returnată cu mențiunea „adresă inexistentă”, așa încât, în temeiul art. 1 din Hotărârea nr. 6 din 16 martie 2017 a Plenului Curții Constituționale, partea a fost citată prin afișarea citației la ușa Curții Constituționale și pe pagina de internet a acesteia și, totodată, a fost numit în calitate de curator domnul avocat Teodor Popescu, prezent în fața Curții. De asemenea, magistratul-asistent precizează că, pentru părțile cetățeni români de naționalitate maghiară, a fost desemnată doamna Veronka Ruică în calitate de traducător autorizat de limba maghiară, de asemenea prezentă în fața Curții.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul curatorului, care lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că textul de lege criticat instituie garanții ale participării efective a inculpatului la procesul penal, sintagma „a da explicații” referindu-se la dreptul inculpatului de a da lămuriri cu privire la acuzație pe tot parcursul cercetării judecătorești, indiferent dacă acesta a dat o declarație inițială. Rămâne la latitudinea inculpatului dacă dorește să dea explicații în exercitarea dreptului la apărare, având, totodată, posibilitatea de a pune întrebări coacuzatilor, persoanei vătămate și celorlalte părți. Apreciază că din textele criticate nu rezultă interpretarea dată de autorul excepției acestora, ci, contrar celor susținute de autor, acesta are posibilitatea de a da declarații în tot cursul procesului penal, astfel cum rezultă și din dispozițiile art. 376 alin. (5) din Codul de procedură penală, în temeiul cărora instanța poate dispune schimbarea ordinii cercetării judecătorești atunci când este necesar. În ceea ce privește reascultarea inculpatului, apreciază că sensul literal al acesteia

presupune o ascultare a inculpatului în exercitarea dreptului de a face declarații, ca o componentă a dreptului la apărare. Faptul că într-o anumită cauză instanța a interpretat dispozițiile în sensul că inculpatul s-ar fi prevalat sau nu de dreptul la tăcere nu poate face obiectul excepției de neconstituționalitate, deoarece acest aspect vizează aplicarea legii de către instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.679/102/2011**/a5, **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Szigyarto Szabolcs într-o cauză penală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că dispozițiile art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește sintagma „a da explicații”, respectiv dispozițiile art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește sintagma „poate fi reascultat ori de câte ori este necesar”, sunt neconstituționale, fiind contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate. Arată că, în cauză, cu ocazia ședinței de judecată din data de 22 martie 2017, autorul excepției a fost întrebat de instanța de judecată dacă dorește să dea declarație, sens în care a arătat că înțelege să dea o declarație pe parcursul procesului penal, după administrarea probatoriului. Astfel cum rezultă din încheierea de ședință de la acea dată, instanța a considerat că — raportat la art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, în măsura în care inculpatul condiționează momentul la care înțelege să dea o declarație — acesta invocă dreptul său la tăcere, aceeași poziție procesuală urmând a fi reținută pe tot parcursul cercetării judecătorești. De asemenea, instanța a reținut că, potrivit art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală, inculpatul are posibilitatea de a da doar explicații pe tot parcursul cercetării judecătorești, iar explicația nu este echivalentă cu audierea. Susține că instanța a interpretat dispozițiile art. 378 alin. (6), potrivit cărora „inculpatul poate fi reascultat ori de câte ori este necesar”, în sensul că o reascultare ar presupune existența unei declarații anterioare, iar, în lipsa acesteia, orice solicitare ulterioară în acest sens ar fi inadmisibilă. Cu alte cuvinte, susține că textul de lege poate fi interpretat în sensul că, în măsura în care, la momentul de debut al cercetării judecătorești, inculpatul a înțeles să uzeze de dreptul la tăcere, ulterior, după momentul începerii administrării probatoriului, acesta nu și-ar mai putea exercita dreptul menționat anterior. În aceste condiții, autorul apreciază că textele de lege criticate sunt în contradicție flagrantă cu prevederile constituționale și ale tratatelor internaționale privind drepturile omului cu referire la respectarea dreptului la apărare.

7. **Tribunalul Mureș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că legea procesual penală cuprinde norme referitoare la cadrul în care sunt audiați inculpații, asigurând respectarea tuturor drepturilor acestora, respectiv aducerea la cunoștință a învinuirii, dreptul de a nu face nicio declarație, consecințele declarațiilor făcute și celelalte drepturi procesuale. De asemenea, arată că toate aceste texte de lege referitoare la declarații și posibilitatea de a da ulterior explicații trebuie coroborate cu art. 376 alin. (3) din Codul de procedură penală, care se referă la ordinea cercetării judecătorești. În opinia instanței, respectarea acestei ordini este importantă pentru apărare și acuzare, fiind necesară audierea inculpaților la începutul cercetării judecătorești pentru a se cunoaște poziția acestora raportat la acuzație și, în raport cu această acuzație, strategia apărării, cât și poziția parchetului raportat la probele ce urmează a fi cerute sau readministrate. În ceea ce privește posibilitatea de a da explicații, instanța apreciază că acestea nu echivalează cu o declarație, ci reprezintă lămuriri suplimentare pe care inculpatul le poate aduce atunci când nevoia acestora reiese din dezbateri sau când există omisiuni în declarația inițială. Cât privește condițiile de formă, chiar dacă acestea nu sunt precizate în mod expres de lege, dispozițiile art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală prevăd modalitatea de audiere a inculpatului, arată că i se aduc la cunoștință învinuirile și toate drepturile, așa încât, odată ce i s-au adus la cunoștință, se presupune că inculpatul le cunoaște pe întreaga durată a cercetării judecătorești.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile curatorului desemnat, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 374 alin. (2): *„Președintele explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, îl înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coinculpaților, persoanei vătămate, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar.”;*

— Art. 378 alin. (6): *„Inculpatul poate fi reascultat ori de câte ori este necesar.”*

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul român, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 3 lit. a) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 374 alin. (1) din Codul de procedură penală, la primul termen la care procedura de citare este legal îndeplinită și cauza se află în stare de judecată, președintele dispune ca grefierul să dea citire actului prin care s-a dispus trimiterea în judecată (rechizitoriul) ori, după caz, celui prin care s-a dispus începerea judecării [încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) din Codul de procedură penală ori decizia de începere a judecării pronunțate conform art. 341 alin. (10) lit. b) din Codul de procedură penală] sau să facă o prezentare succintă a acestuia, limitându-se în acest fel la faptă, încadrarea sa juridică și identitatea inculpatului. Citirea actului de sesizare reprezintă punctul inițial al etapei preliminare cercetării judecătorești, aceea a aducerii la cunoștință a învinuirii, lămuririlor și formulării cererilor prealabile. Prin citirea actului de sesizare, acuzarea devine publică, fiind stabilite totodată și limitele judecării. În același timp, la acest moment se poate aprecia că dosarul se află în stare de judecată (Decizia nr. 750 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017, paragraful 14). Citirea actului de sesizare ori prezentarea succintă a acestuia nu marchează începutul cercetării judecătorești — spre deosebire de legea procesual penală anterioară (art. 322 din Codul de procedură penală din 1968), ci se situează anterior acestui moment, rolul său fiind de a asigura încă de la debutul fazei de judecată cunoașterea și expunerea în public a acuzațiilor formulate de procuror (Decizia nr. 301 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 14 iulie 2017, paragraful 16).

14. Ulterior citirii actului de sesizare, președintele procedează conform art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală. Curtea observă că, la acest moment procesual, președintele îi explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, îl înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coinculpaților, persoanei vătămate, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar. Curtea reține că, prin parcurgerea acestor formalități, instanța se asigură că inculpatul cunoaște învinuirea și principalele drepturi procesuale în faza de judecată, totodată, această obligație a președintelui fiind, în fapt, o garanție a dreptului la apărare al inculpatului și o aplicare a principiului constituțional al înfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală.

15. Atunci când cauza se află în stare de judecată, instanța începe efectuarea cercetării judecătorești [art. 376 alin. (1) din Codul de procedură penală], procedând la audierea inculpatului, a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, după care la administrarea probelor încuviințate anterior, administrarea de probe din oficiu putând fi făcută oricând pe parcursul cercetării judecătorești [art. 376 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală]. Spre deosebire de vechea reglementare, conform căreia începerea cercetării judecătorești era determinată de citirea actului de sesizare, potrivit Codului de procedură penală în vigoare, momentul începerii cercetării judecătorești este momentul administrării primei probe. Așadar, Curtea observă că, dacă instanța nu dispune altfel, cercetarea judecătorească începe cu audierea inculpatului, întrucât acesta este subiectul central al procesului penal. De atitudine inculpatului în fața instanței depind, în bună măsură, conținutul și desfășurarea cercetării judecătorești, motiv pentru care este util ca această atitudine să fie cunoscută de la început.

16. Curtea reține însă că, deși audierea inculpatului la începutul cercetării judecătorești reprezintă regula — potrivit

art. 378 din Codul de procedură penală, în temeiul art. 376 alin. (5) din același cod, atunci când este necesar, instanța poate dispune schimbarea ordinii efectuării actelor de cercetare judecătorească.

17. Dispozițiile art. 378 din Codul de procedură penală stabilesc că audierea inculpatului începe cu o relatare liberă referitoare la învinuirea cuprinsă în actul de sesizare a instanței, prin care acesta spune tot ce știe cu privire la fapta pentru care a fost trimis în judecată, urmată de întrebări care îi pot fi adresate de către procuror, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente, de către ceilalți inculpați sau de către avocații acestora, precum și de către avocatul inculpatului a cărui audiere se face. De asemenea, președintele sau ceilalți membri ai completului îi pot adresa întrebări inculpatului dacă apreciază necesar pentru justa soluționare a cauzei.

18. Audierea care are loc, de regulă, la începutul cercetării judecătorești constituie principalul moment în care inculpatul este ascultat de către instanță. Conform art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, inculpatul poate fi și reascultat ori de câte ori este necesar, „necesitatea” reascultării rezultând din dezbateri ori când există omisiuni în declarația inițială. Distinct de acestea, conform art. 389 din Codul de procedură penală, inculpatul mai este ascultat la sfârșitul cercetării judecătorești, atunci când îi este dat ultimul cuvânt. Cu acest prilej însă, conform alin. (2) al art. 389 anterior menționat, inculpatului nu i se pot adresa întrebări.

19. Totodată, Curtea observă că printre obligațiile președintelui instanței, enumerate în cuprinsul art. 374 alin. (2) din Codul de procedură penală, se regăsește și aceea de înștiințare a inculpatului cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, acesta atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa. Cu privire la acest aspect, în jurisprudența sa (Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 8 iulie 2020), Curtea a reținut că actuala lege procesual penală reglementează dreptul la tăcere și dreptul de a nu contribui la propria incriminare în raport cu diverse momente procesuale, iar, la nivel de principiu, reglementează dreptul la apărare în art. 10 alin. (4), potrivit căruia „*Înainte de a fi ascuțat, suspectului și inculpatului trebuie să li se pună în vedere că au dreptul de a nu face nicio declarație*”. De asemenea, în decizia precitată, la paragraful 53, Curtea a observat că, în prezent, dreptul la tăcere și la neautoincriminare este enumerat între drepturile procesuale ale suspectului și ale inculpatului, art. 83 lit. a) din Codul de procedură penală prevăzând că inculpatul are dreptul de a refuza să dea declarație fără riscul de a suferi vreo consecință defavorabilă ca urmare a acestui refuz, iar, potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția, și „*are dreptul de a nu contribui la propria acuzare*”. Totodată, Curtea a observat că, potrivit art. 109 alin. (3) din Codul de procedură penală, „*În cursul audierii, suspectul sau inculpatul își poate exercita dreptul la tăcere cu privire la oricare dintre faptele ori împrejurările despre care este întrebat*”. În același mod, Curtea a reținut și alte norme procesuale penale, care reglementează dreptul la tăcere, cum ar fi: art. 209 alin. (6) referitor la măsura preventivă a reținerii, incident atât în materia controlului judiciar — potrivit art. 212 alin. (3), cât și în materia controlului judiciar pe cauțiune, raportat la art. 216 alin. (3); art. 225 alin. (8) la care face trimitere și art. 238 alin. (1) privind arestarea preventivă a inculpatului în cursul urmăririi penale, respectiv în procedura de cameră preliminară și în cursul judecării; art. 374 alin. (2) privind procedura de judecată — momentul procesual al explicațiilor preliminare, când, printre altele, președintele explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce și îl înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i

atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa. Curtea a reținut, de altfel, că acest din urmă text este incident și în materia apelului, potrivit art. 420 alin. (4), care stabilește că „*Instanța de apel procedează la ascultarea inculpatului, când aceasta este posibilă, potrivit regulilor de la judecata în fond*”.

20. Curtea a constatat că normele procesuale penale precitate instituie obligația organelor judiciare de a avertiza suspectul sau inculpatul, în diferite momente procesuale, cu privire la dreptul la tăcere și neautoincriminare, încălcarea obligației menționate fiind sancționată în condițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu consecința excluderii probei astfel obținute, conform art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală. Tot în Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020, Curtea a constatat că dreptul la tăcere și dreptul la neautoincriminare decurg direct din prezumția de nevinovăție (paragraful 71), vizează buna administrare a justiției și aflarea adevărului prin prevenirea erorilor judiciare (paragraful 77) și privesc dreptul fundamental la apărare — garanție a dreptului la un proces echitabil (paragraful 78). Totodată, Curtea a reținut că dreptul la tăcere și la neautoincriminare nu este un drept absolut, fiind un drept procedural, circumscris garanțiilor procesuale penale instituite prin art. 6 din Convenție, având caracter relativ, în acest sens fiind permis titularului său să renunțe la acest drept, dar și organelor judiciare să aducă limitări justificate, în anumite circumstanțe și având în vedere diverși factori, cu respectarea unui just echilibru între restrângerea acestui drept și scopul urmărit (paragraful 46).

21. Curtea constată că exercitarea de către inculpat a dreptului la tăcere și la neautoincriminare nu poate fi interpretată ca o limitare a posibilității acestuia de a fi audiat în tot cursul cercetării judecătorești, cum de altfel acesta nu poate fi cenzurat cu privire la dreptul de a da explicații (lămuriri suplimentare) atunci când socotește necesar, aceste drepturi procedurale reprezentând, deopotrivă, garanții ale dreptului la un proces echitabil și ale dreptului la apărare ale inculpatului, precum și o garantare a aplicării prezumției de nevinovăție.

22. Așadar, Curtea constată că normele procesuale penale referitoare la dreptul inculpatului de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar, precum și posibilitatea ca inculpatul să poată fi reascultat — în condițiile art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală, indiferent dacă inculpatul și-a exercitat dreptul de a nu face vreo declarație ori a renunțat la acest drept și a fost audiat în condițiile art. 376 din Codul de procedură penală, nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, constituie garanții ale acestora. Totodată, având în vedere considerentele mai sus arătate, inclusiv jurisprudența instanței de control constituțional precitată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt clare, precise și previzibile, fiind în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție ce reglementează statul de drept și calitatea legii. De altfel, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autor relevă și o problemă de interpretare și aplicare a normelor procesuale penale criticate. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțeleșului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Or, asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Szogyarto Szabolcs în Dosarul nr. 3.679/102/2011**/a5 al Tribunalului Mureș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 374 alin. (2) și ale art. 378 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 379/2020 pentru aprobarea Metodologiei de ajustare a prețurilor în cadrul devizelor generale aferente proiectelor de infrastructură publică finanțate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 379/2020 pentru aprobarea Metodologiei de ajustare a prețurilor în cadrul devizelor generale aferente proiectelor de infrastructură publică finanțate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 13 mai 2020, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) În termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, beneficiarii pot solicita documentat Autorității de management pentru Programul operațional Infrastructură mare/Organismului intermediar pentru transport, după caz, majorarea valorii totale eligibile a contractelor/deciziilor de finanțare sau majorarea valorii totale eligibile a ordinelor de finanțare în vederea asigurării ajustărilor de preț, cu respectarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări

prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.”

2. **În anexă, la articolul 4, litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) valoarea contractelor de achiziție publică/sectorială semnate reprezintă sub 25% din valoarea totală a proiectului sau valoarea plăților efectuate de către Autoritatea de management pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020, aferente contractelor de lucrări, reprezintă sub 15% din valoarea totală a proiectului la 31 decembrie 2019.”

3. **În anexă, la articolul 10, litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) valoarea contractelor semnate reprezintă peste 25% din valoarea totală a proiectului sau valoarea plăților efectuate de către Autoritatea de management pentru Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020, aferente contractelor de lucrări, reprezintă peste 15% din valoarea totală a proiectului la 31 decembrie 2019.”

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Cristian Ghinea

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 13 mai 2021.

Nr. 532.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Marian-Cătălin Burcescu
în funcția de director general
al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, republicată,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marian-Cătălin Burcescu se numește în funcția de director general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, prevederile art. 2 din Decizia prim-ministrului nr. 484/2019 privind eliberarea domnului Ionuț Barbu din funcția de director general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 din 5 decembrie 2019, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 13 mai 2021.
Nr. 303.

★

RECTIFICĂRI

În finalul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2021 pentru completarea art. 25² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 4 februarie 2021, se face următoarea rectificare:

— la mențiunea privind locul, numărul și data adoptării actului normativ, în loc de: „... 3 februarie 2020.” se va citi: „... 3 februarie 2021.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

